

عنوان مقاله:

تاثیر تدریس به شیوه سازنده گرایی بر سرزندگی تحصیلی: یک مطالعه نیمه آزمایشی

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی رویکردهای نوین در آموزش و پژوهش (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

لیلا نجارکریمی - کارشناس ارشد برنامه ریزی درسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس، آموزش و پرورش شهرستان جویبار

مصطفی صفری - کارشناس ارشد برنامه ریزی درسی دانشگاه مازندران، آموزش و پرورش شهرستان جویبار

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر تدریس به شیوه سازنده گرایی بر سرزندگی تحصیلی انجام گرفت. طرح پژوهش کمی و روش پژوهش از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل بوده است. جامعه ی آماری پژوهش شامل دانش آموزان پسر مقطع ابتدایی شهرستان جویبار در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۴۰۱ و نمونه آماری دانش آموزان پایه ی ششم ابتدایی دبستان مرحوم نوایی شهرستان جویبار با جمعیت ۲۵ نفر تعیین شده است. روش نمونه گیری بر اساس شیوه انتخابی یا جایگزین، که یک گروه ۱۲ نفره از دانش آموزان به عنوان گروه آزمایش و گروه ۱۳ نفره دیگر از همان دانش آموزان به عنوان گروه گواه انتخاب گردیده است. در این پژوهش از کتاب مطالعات اجتماعی پایه ی ششم دبستان در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۴۰۱ استفاده شده که در ۱۰ جلسه یک ساعته تدریس گردید. ابزار پژوهش پرسشنامه سرزندگی تحصیلی چاری و دهقانی زاده (۱۳۹۱) بوده است. روایی و پایایی ابزارها به ترتیب ۰/۸۳ و ۰/۸۷ بدست آمده است. یافته های پژوهش نشان داد تدریس به شیوه سازنده گرایی بر سرزندگی تحصیلی ($P \leq 0/05$ و $F=6/14$) تاثیر معناداری گذاشته است.

کلمات کلیدی:

روش تدریس، سازنده گرایی، سرزندگی تحصیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1619678>

